अनागस् a.1 Innocent, blameless; आर्तत्राणाय वः शस्त्रं न प्रहर्तुननागसि S. 1. 11.—2 Conferring bliss or happiness.

अनाचार a. Devoid of customary observances or duties, improper in behaviour, unprincipled, regardless of custom, law or propriety &c.; also अनाचारन in this sense.—र:,-अनाचरणं Absence of due observances or customary duties, improper conduct, departure from established usage or principle; अनाचार is of two kinds विहितस्य अनुदानं निषिद्धस्य चानुदानम्.

अनाज्ञात a. 1 Unknown, not properly known. -2 Surpassing all that has yet been known.

अनातप a. Free from or devoid of heat or the blaze of the sun, not exposed to heat, cool, shady; वांछन्दे-शमनातपं विधिवशात्तालस्य मूलं गतः Bh. 2. 90. —पः Coolness, shade.

अनातुर a. 1 Not eager, indifferent; "गेस्कंटिनयो: v.l. for अनादर M. 3.15.—2 Not fatigued, unwearied; भेजे धर्ममनातुर: R. 1. 21.—3 Not ill or diseased, well, healthy, in good health; अनातुर: समरात्रमवकीर्णित्रतं चरेन् Ms. 2.187; 4.144.

अनात्मन् a. [न. ब.] 1 Destitute of spirit or mind, -2 Not spiritual, corporeal. -3 One who has not restrained his self; अनात्मनस्तु शत्रुत्वे व-तेतात्मैव शाच्चवत् Bg. 6. 6. -m. अप्रश-स्तो भिन्नो वा आत्मा न. त.] Not self, another, something different from sy-त्मन (spirit or soul) i. e. the perishable body; अपाप्तः पाप्यते योयमत्यंतं त्य-ज्यते ऽथवा । जानीयात्तमनात्मानं बुद्धवंतं वप-रादिकम् ॥ अनात्मन्यात्मबुद्धियां साऽविद्या प-रिकीर्तिता ॥ -Comp. - ज्ञ, वेदिन् a. 1. devoid of spiritual knowledge or true wisdom, 2. not knowing oneself, foolish, silly; मा तावदनात्मज्ञे S. 6; कथं कार्यविनिमयेन व्यवहरति मयि ° ज्ञः M. 1; स्फटमापवां पदमनात्मवेदिता Si. 15. 22. - प्रत्यवेक्षा reflection that there is no spirit or soul (with Buddhists). -संपन्न a. foolish, destitute of qualities (of the soul), not selfpossessed; न त्वेवानात्मसंपन्नाद् वृत्तिनीहेत पंडित: Pt. 1. 49.

अनात्मक a. [नास्ति आत्मा स्थिरो यत्र] Unreal, transitory, of an unenduring character, an epithet(with Buddhists) for the world.

अनात्मनीन a. Not adapted to, or for the benefit of, self; disinterested. अनात्मवस् a. [आत्मा वश्यत्वेन नास्त्यस्य] Not self-possessed; having no control over the senses; अनात्मवंतः पशु-वत् भुंजते येऽप्रमाणतः Susr.

अनारम्य a. [आत्मनः इदं आत्म्यं शरीरं न. न.] Impersonal, incorporeal (अ-शरीर). —त्म्यं Want of affection for one's own family.

अनात्यंतिक a. 1 Not constant or perpetual, not final.-2 Intermittent, recurrent.

अनाथ a. [न. ब.] Helpless, poor, forlorn, parentless, orphan (as a child); widowed (as a wife); having no master or natural protector, without a protector in general; नाथवंतस्त्वया लोकास्त्वमनाथा विपत्स्यसं U. 1.43;R. 12.12.—थं Ved, Helplessness.—Comp.—पिंडद:, पिंडिक: 'giver of food to the poor,'N. of a merchant in whose garden Buddha Gautama used to instruct his pupils. —सभा a poor—house.

अनाद्र a. [न. व.] Showing no respect, indifferent, calm, regardless; M. 3. 15. —र: [न. त.] 1 Disregard, disrespect, disdain, contempt; पष्टी चानादरे P. II. 3. 38, मन्यकर्मण अनादरे विभाषाऽ प्राणिषु 17. —2 Ease, facility (one of the senses of आदर being 'effort or care', see the word); 'संडितशंकरशरासनः U. 1 (perhaps also 'without any respect for the bow of the great god'); अनादरोपात्त- भूतैकसायकं Ki. 14. 36.

अनाद्रणं Disrespectful conduct, neglect.

अनादरिन् a. Disrespectful, irreverent.

अनादि a. [आदिः कारणं पूर्वकालो वा नास्ति यस्य सः] Having no beginning, eternal, existing from eternity, epithet of परमेश्वर ; जगदादिरनादिस्त्वं Ku. 2. 9; अनादिरादिगोविंदः सर्वकारणका-रणं; also of हिरण्यगमे.—Comp.—अनंत,-अंत a. without beginning and end; eternal.(-तः) N. of Siva.—निधन a. having neither beginning nor end, eternal.—मध्यांत a. having no beginning, middle or end; eternal.

अनादिता-त्वं State of having no beginning.

अनादिमत् a.Not produced or effected, having no beginning.

अनादीनय a. Faultless; बह्वासुरे-वेनादीनमनादीनवमीरित bi. 2, 22. अनादृत a. 1 Disrespected, despised; Ms.2. 234; °सस्कार not accepting the hospitality. -2 Not careful, regardless of, indifferent to; अनादृतस्यानरसायकेच्यपि Ki. 14. 10. -त Disrespect, contempt.

अनादेय a. Not fit to be taken,unacceptable; inadmissible; अनादेयस्य चारानारादेयस्य च वर्जनान् Ms. 8. 171.

अनादेश: Absence of direction or command.—Comp. — कर a. doing what is not commanded; or (अन्-आ-देशकर) not doing what is ordered.

अनाद्य a. 1 =अनादि q.v. -2 Not eatable; what ought not to be eaten.

সনাথাৰে a. Without support, an epithet applicable, according to the Naiyáyikas; to eternal objects only (such as sky), or to Brahma according to the Vedântins.

अनाधि a. 1Without mental pain or anxiety; R. 9. 54.

अनाभृष् a. Ved. Not checking or not being checked.

अनापृष्ट-ध्य a. 1 Invincible, unchecked, irresistible. -2 Perfect, unimpaired.

अनाजुरुत्य a. Ved. Inimitable, unparalleled.

अना जुद् α. Ved. [अनु ददाति; दा-क न. त., पृ. दीघै:] Unsurpassed in giving (अनुल्युदान्).

अनानुपूर्व्ये 1 Separation of the different members of compounds by the intervention of others. -2 Not coming in regular order.

अनानुभूतिः f. Ved. Neglect, absence of experience or observation, inattention.—(pl.)Neglectful people.

अनापद् f. Absence of calamity or misfortune; Ms. 4. 2.

अनापि a. आप्यते-आप् कर्मणि इन् आ-पि: आनो बंधुश्च, न. ब. Tv.] Without friends or kindreds.

अनाप्त a. 1 Not obtained. -2 Not reaching or attaining, unsuccessful in the attempt to get. -3 Unfit, not apt, unskilful; युग्यस्थाः प्राजने आते आते सर्वे दंड्याः शतं शतं शतं Ms. 8. 294. - सः A stranger.

अनामि: f. Non-attainment.

अनाम a. Not getting &c.; अनामु-रेनसां Si. 16. 38 not touched by sin.

अनाभयिन् त. Ved. [आविभोति आ-भी-डणा-इनि, आभिवन् न. त.] Not at all